

Sestini, Villari, Raseri, Rosati, Pagnini и др. въ «la Tuberculosis», 1910; въ дневниците на Миланския народенъ конгресъ за социална борба срѣщу охтиката, 22—29 sept. 1906 г.; Nuova Antologia, genn. 1907; la propaganda sanitaria, 10 окт. 1907; Annali di Medicina Navale; Bollettino dell'Emigrazione, 1909, № 17 — Rosati, idem, 1910, № 14, — Candido; Trattato di Medicina Sociale отъ Rosati, 1908 г. и т. н.).

Таблица на заболѣлите а умрѣлите прѣзъ врѣме на пѫтуването Италия — Сѣверна Америка:

Отъ 65189 души, прѣзвани прѣзъ 1908 г., 621 сѫ лѣжели болни въ параколитѣ, 459 сѫ оздравели, 155 сѫ слѣзли на американския брѣгъ болни и 7 умрѣли при пѫтуването.

При завръщането на 175970 души, 2035 сѫ се разболѣли, 732 сѫ оздравели, 1233 сѫ дебаркирали въ Италия болни и 70 сѫ умрѣли при пѫтуването.

(Тукъ не сѫ вклучени физическите поврѣди: осакатяване, нараняване и т. н.):

Ср. Bollettino dell'Emigrazione, 1909, № 16.

За по-важните болѣсти отъ които страдатъ емигрантите и ги носятъ въ отечеството си, изслѣдванията на италианските медици се резюмиратъ така:

Трахомата не е спонтанна, а се поражда отъ заразяване, прѣдавано чрѣзъ ржцѣтѣ, чаршавитѣ, кърпите, пишкиритѣ, праха и т. н., особено въ работилниците, фабриките и мините.

Анхилостомиази или тѣй нарѣчената още „анемия на рудокопачите“ е прототипа на професионалните болѣсти, причинявана отъ малки червеи въ червата, които смучатъ кръвта и отравятъ цѣлия организъмъ. Срѣща се най-вече у тия които сѫ въ контактъ съ прѣстъга: селенитѣ, зидаритѣ, тухларитѣ, оризаритѣ, градинаритѣ, керамиститѣ, рудокопачите и т. н. Днесъ въ Италия отъ 69